

2.1928
2.3. Jark
KÖZLEMÉNYEK
KÖZTÁRSASÁG

K I S I P A R O S

A Kecskeméti Ipartestület és az Ipartestületek kecskeméti körzetének hivatalos lapja.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Helyben:	Vidékre:
1 évre — — 8—P	1 évre — — 10—P
Negyed évre — 2—P	Negyed évre — 1:50 P
Egyes szám ára 20 fillér.	
Megjelenik hetenként egyszer, szombaton.	

Felelős szerkesztő **Szabó Sándor** ipartest. elnök
Szerkesztő **dr. Szappanos Sándor** ipartest. jegyző
Főmunkatárs
dr. Nagy Sándor ügyvéd, ipartestületi ügyész
Munkatárs
Soós Imre kiskunfélegyházi ipartestületi titkár

Szerkesztőség és kiadóhivatal
az Ipartestület helyiségében, Kecskemét,
III., Széchenyi-tér 7. szám.
Telefon: 82. sz.
Cikkek és közlemények szerdán délig, hirdetések
legkésőbb szerdán estig küldendők be.

Vasárnap: az iparosság kettős ünnepe.

Mult és jövő.

Holnap, vasárnap, kettős ünnepet ül Kecskemét városának iparossága. Az egyiket a multak emlékének, a másikat a jövő reménységének szenteli.

Múlt idők emlékének áldoz a váltóaláírói tábla felavatásával, s a jövőt fürkészi és építi a tanonc- és segédmunkakiállítás megrendezésével.

Ha körülnézünk a jelenben, elszomorító kép tárul elénk. Pangó ipari műhelyeket, munkától kifáradt, gondtól barázdás homlokú, s az élet harcában és a közterhek viselésében kimerült iparosokat látunk magunk körül. Aggódva kérdezzük: így lesz ez már mindig?

Hová lettek a vidám énektől hangos munkahelyek? Merre van ma vig, vagy mosolygó arc?

Mintha gonosz lidércalom nehezült volna ránk: mindenütt csak sóhaj, panasz, gond és baj, millió baj! . . .

Ébresztőt fuvunk: ocsúdjatok iparostársaink!

Jertek vasárnap velünk, s egy pillanatra feledjétek a jeleket.

Tekintsünk először vissza a multba, s lássuk meg, hogy az iparosság összetartásával, áldozatkészségével a semmiből diszes palotát varázsolt: az Iparos Otthont. Tanuljuk meg tőlük, a közért áldozni tudó elődeinktől: hogyan kell a jövőt építeni. S mi az igazi összetartás, egyetértés.

S ha ezt a tábla felavatási ünnepélyén megtanultuk, jertek velünk tovább, nézzünk szét a tanonc- és segédmunkakiállításon. Ott kezdődik, ott

épül a szebb jövő. Közel 200 ifjú iparos mutatja ott az utat, s kiáltja feléd: Ne csüggedj aggodó lélek, ne lankadj fáradt kar. Lásd meg, hogy igenis van vigasz: a szebb jövőben.

S ha felcsendül az iparos dalárdának, a Polgári Daloskörnek az éneke: nyugodjék meg lelked, oszoljanak homlokod gondoktól felszántott barázdái, olvadjon vidám éneked az övékébe, s szálljon az felfel a magasba, hirdetvén a hitet, reménységet: a magyar feltámadást.

Mult és jövő kettős határán: a szomorú, sivár és nehéz jelenben egy pillanatra megállván; jertek iparostársaink, ünnepeljünk.

S ünneplésünkben tanuljunk a dicső multból és bizakodva tekintsünk a szebb jövő elé . . .

Szeptember 23-án, vasárnap d. e. 11 órakor nyílik meg a

Tanonc- és segédmunkakiállítás

595
II

Tiringer Ferenc aranykoszorús mester

A nagy díjat nyert hősi halottak emléktáblája.

Nem Tiringer Ferenc aranykoszorús mesternek, hanem lapunk olvasóinak akarunk kedveskedni, amikor az Országos Kézművesipari Tárlaton is nagy feltűnést keltett hősi halottak emléktábláját bemutatjuk.

Hétfőn reggel érkezett meg Ipartestületünkhöz az örömhír, hogy Tiringer Ferenc ezüstkoszorús műlakatmestert a vasipar a legnagyobb díjával: az aranykoszorúval jutalmazta a bíráló bizottság.

Tiringer mester több tárgyat állított ki, amelyek mindegyike a műlakatosságnak egy-egy remeke, de legnagyobb elismerést és tetszést

aratott ez az emléktábla, amely rövidesen az Iparos-Otthonfölepcsőházát fogja díszíteni. Mivel a Tárlatot szeptember 24-ig meghoszabították — így a kiállított tárgyak is ott maradtak.

A tábla leleplezése mindszent napján, november 1-én lesz ünnepélyes módon, mert az iparosság a legnagyobb hálával és kegyelettel tartozik azoknak, akik a hazáért és érte legdrágább kincsüket: életüket áldozták.

A tábla magassága 1.78 méter, szélessége 2 méter, súlya 3.80 kg. Értéke felbecsülhetetlen, de az önköltségi ára 4500 — pengő, de az

Ipartestület 1600 pengő nyersanyagár megtérítése ellenében jut hozzá.

Tiringer Ferenc aranykoszorús-mester tehát egyrészt dicsőséget szerzett ipartestületünknek, városunknak, másrészt pedig olyan anyagi áldozatot hozott, hogy azért külön hála és elismerés illeti meg.

E hála és elismerés külső formában is megnyilatkozott pénteken este, amikor a Polgári Daloskör szere-nádot adott Tiringer Ferencnek, mely alkalommal az Ipartestület elnöksége is köszöntötte volt alelnökét, s kifejezte előtte az iparosság jókívánságait.

GYÖRFFY BALAZS

Megremeg a toll kezünkben, amidőn az iparosság régi és igaz barátjának, támogatójának nevét kell a gyászkeretbe beírunk. Pár nappal ezelőtt még boldogan készültünk ünneplésére, mert Ő is azon kevesek között szerepelt a váltóaláírók nevét megőrkítő emléktáblánkon, akik az Iparos-Otthon palota megépítését erkölcsi támogatásukkal segítették elő; — ma már kihült porrései fölött kesereghetünk csupán.

Igazi, magyaros meleg szíve s fenkölt gondolkodása vezette őt az iparossághoz, akiknek mindig segítő, támogató pártfogójuk volt.

A Kecske-méti Iparegyesület 1884. február 24-én választotta elnökévé s a közelmúltban örökös diszelnökévé. E letűnt 44 év — közel fél-század — sok-sok munkálkodásáról tud számot adni. Az Iparostanonciskola felügyelő-bizottságának négy évtizeden át volt elnöke. Kell-e még többet mondanunk?

Hozzánőtt, vezetése mellett fejlődött, nevelkedett a fiatalabb iparogeneráció is. Magunkénak is tartottuk s nem tudta elszakítani tőlünk ezernyi tiszteletbeli állása, pozíciója.

Csak a halál volt könyörtelen hozzánk. Elragadta az élet munkásságában elfáradt testét szemünk elől, de halhatatlan lelkét megőrizzük s az iránta érzett tiszteletünket utódainkra is örökségül hagyjuk.

Györffy Balázs temetése az egész város társadalmának osztatlan részvéte mellett ment végbe. Gyászszertartására az iparosság zászló alatt vonult fel, az Iparegyesület pedig hatalmas koszorút helyezett örökös diszelnökének ravatalára, hogy a pótolhatatlan veszteség fölött érzett fájdalomnak külső kifejezést is adjon.

A táblák felavató ünnepélye.

A „Kisiparos“ mult számában is közöltük már, hogy az Ipartestület és Iparegyesület közösbizottsága külön meghívót nem bocsájtott ki, hanem a következő felhívást intézte a város egész polgárságához:

„A kecskeméti Ipartestület és Iparegyesület közösbizottsága örömmel adja tudtára az iparosságnak és az iparosság ügye iránt érdeklődőknek, hogy az Iparos-Otthon palota építkezéséhez szükségelt kölcsön váltóaláíróinak nevét megőrkítő emléktábla elkészült s a falba behelyezve várja ünnepélyes felavatását.

A felavatás szerény keretek között, házi ünnepség keretében fog megtörténni f. hó 23-án, vasárnap délelőtt 10 órai kezdettel a következő műsorral:

1. *Polgári Daloskör* énekszáma.
2. Az iparegyesület nevében megnyitó beszédet mond *dr. Váry István* egyesületi ügyész.
3. A táblát felavatja *dr. Nagy Sándor* ipartestületi ügyész.
4. Az Ipartestület nevében az ünnepélyt bezárja *Szabó Sándor* ipartestületi elnök.
3. Énekel a *Polgári Daloskör*.

Az ünnepélyes felavatásra külön meghívót nem küldünk, de szívesen látunk arra mindenkit.

Az Ipartestület és Iparegyesület közösbizottsága.

Az ünnepségnek kedves és meghatározó jelenete lesz a még életben levő váltóaláírók megjelenése, akiket az iparosság szeretete vesz körül.

Tekintettel a várható nagyszámú közönségre, a Hornyik János-utcat a rendezőség az ünnepély tartamára le fogja zárni.

Az ünnepély után a jelenlevők felvonulnak a diszterembe, a kiállítás megnyitására és megtekintésére.

A tanonc- és segédmunkakiállítás megnyitása.

A tanonc- és segédmunkakiállításról már tájékoztattuk ugyan olvasóinkat, mégis szükségesnek tartjuk, hogy eddigi híradásainkat összefoglalva, teljes részletés képet adjunk arról.

A kiállítás megnyitása vasárnap d. e. 11 órakor a felavatási ünnepély után a Polgári Daloskör énekszámaival veszi kezdetét, majd *Zimay Károly polgármester úr* a kiállítást megnyitja.

Az ünnepélyes megnyitás után a megjelentek a kiállítást tekintik meg.

Hét csoportba osztva, közel kétszáz *segéd és tanonc* ad bizonyosságot az iparban tanúsított előrehaladottságáról s külön részt képez a rajzkiállítás.

A diszteremben a rendet az iparostanonciskola cserkészcsapata tartja fenn.

A bíráló bizottság már ma elvégezte munkáját, így a díjazások is fel lesznek tüntetve. Tekintettel a kiállított gazdag anyagra, — többek között 4 komplett szobabútor is van — a bizottságnak nehéz volt a szerepe.

A kiállított tárgyak nagyrésze eladó. — Nagy kelendőségnek fog örvendeni az iparosaink által felállított büffé is, ahol forró virsli, felvágottak, sütemények és torták kerülnek eladásra.

Belépőjegyek a kiállítás színhegyén felállított pénztárnál kaphatók. Allandó jegy 50 fillér, belépőjegy 20, tanulójegy 10 fillér.

Felülfizetéseket a pénztárnál is átvesz és köszönettel nyugtáz a kiállítás rendezősége.

A kiállítás diszitési munkálatait Ségner Lipót kárpitósmester végezte, de nagy érdem illeti Balázs Sándor és Imre Gábor ipariskolai tanárokat is, akik az elrendezés munkálatait előkészítették. Az izléses és csinos diszítés e 3 férfi izlését dicséri.

A kiállítók és jutalmat nyertek névsorát, valamint a kiállítás megnyitásáról szóló referadánkat lapunk legközelebbi száma fogja hozni.

A hadikölcsön és a hadikölcsön segélyezés.

Amióta a reánk, magyarokra nézve oly szerencsétlenül végződő világháború lezajlott, igen számos esetben és formában vetette föl a nemzet az államhatalommal szemben azt a kérdést: mi lesz azokkal az állami tartozásokkal, amelyeket az állam, a hadviselés tartama alatt, a háború lehető folytatására, az egyes dolgozó társadalmaktól hadikölcsön címén felvett? Vajjon visszafizeti-e az állam, s ha igen, mikor és mily formában azokat, vagy pedig addig is a míg a visszafizetés megtörténik, minő kamatbeli rekom-

penzációt hajlandó nyújtani hitelezőinek: a különböző magyar társadalmaknak?

Sajnos, az állam a felvetett kérdésekre hosszúideig csak hallgatással felelt vagy pedig kitérő választ adott, de a kérdés gyökeres megoldásához vagy ideiglenes elrendezéséhez hozzányulni nem akart, talán inkább nem is mert.

Az államhatalomnak a felvetett kérdés valamilyen formában történő elrendezésétől való ezen tartózkodása — megérthető. — Mert a feladat, amely megoldásra vár, igen kényes és olyan természetű, amelynek általános megelégedésre történő megoldása — úgyszólván lehetetlen.

A hadikölcsönök felvételével ugyanis az államhatalom kivételesen nem jó üzletet csinált. Mert: a szerencsétlen véletlen közrehatása folytán a kölcsönökkel oly súlyos anyagi és erkölcsi terhet vett magára, mely teher a maga minemiségében ólomsúlyként nehezedik vállára. A háború után reánk következtet néhány év elmúltával ugyanis pénzünk leromlott, elértéktelenedett; majd a pengőszámitásra történt áttérés után — rövid időre — valutánk értéke emelkedett ugyan, de az emelkedés a hadikölcsönjegyzés időszakában érvényben volt pénzegységünk értéknívóját még ma sem érte el.

Ha tehát — az állam tartozását a mai pénzürtékre történő átszámitással fizetné vissza, oly horribilis összegű fizetéseket kellene teljesítenie, amelyek az államkincstárnak oly nagy megterhelést jelentenének, hogy az állam pénzügyi egyensúlya nemcsak meginogna, de — féltő — az államhatalmat csőd elé is állítaná.

De az államhatalom erkölcsi felelőssége sem jelent hitelezőivel szemben kevésbé jelentős terhet, mert: ha a passziv-resistentia álláspontjára helyezkedik, vagyis nem fizet, avagy pedig tartozásaira oly aránytalanul kevés tőke vagy ka-

matfizetést teljesítene, amely fizetés a joggal elvárt tekintélyes állami rekonpenzáció mértékét meg nem üti, bizonyára meg fog inogni a kölcsönjegyzés hite és bizodalma az állam hitel és teherbíró képességében úgyannyira, hogy jövőben és hasonló esetben, megfelelő kénynereszközök alkalmazása nélkül, nem fog az államhatalom támogatására sietni, mivel nem biztos afelől, hogy a rossz fizetővé lett állam részére nyújtandó anyagi értékekért illő rekonpenzációban fog-e részesedni?

Mindenképp nehéz az állam helyzete hadikölcsönjegyzővel szemben. Ennek dacára a közelmúltban mégsem térhetett ki e nehéz probléma valamelyes formában történő szőnyegre hozatala elől, ha csak a rosszfizető adós gyanújába nem akart esni és így polgárai értékes bizalmát kockára tenni.

Ezt tanúsítja azon körülmény, hogy a kormány már meghozta és életbeléptette a hadikölcsön károsultak karitatív megsegítéséről szóló törvényt és állítólag a közel jövőben meg is kezdi a segélyben részesítendőek összeírását, majd a károsodásban részesültek segítését is.

E törvényes rendelkezéssel az állam tulajdonképp azon cél elérésére törekszik, hogy a szerencsétlen hadviselés folytán nagy áldozatot hozó középosztályt komoly segítségben részesítse. Azonban e célt a hivatkozott törvényalkotással aligha éri el akkor, amidőn azzal épen a középosztály zömét rekeszti ki a megsegítésből.

Tudvalevő ugyanis, hogy a középosztályt túlnyomó többségben a kisiparos, kiskgazda, a kishivatalnok, kiskereskedő stb. alkotják, akik a háború vérzivataráiban alaposan kivették részüket — kisebb címletek jegyzésével — a hadikölcsönből. E jegyzések összege túlnyomóan 50-től 5000 koronáig terjedt.

Jóllehet e címletek nem nagy-
nak látszanak különösen a felüle-

tesen szemlélődőknek, mégis itt tette a legnagyobb áldozatot a haza oltárára a kispolgárság akkor, amidőn családjától, önmagától, a szájától vonta el azon csekélyke összeget, amely amaz időkben még jelentős értéket képviselt, — hogy ő is hadikölcsönt jegyezhesen.

És mégis kimaradnak azok közül a károsodottak közül, akik megsegítésben részesültek.

De talán ez nem is annyira baj, mintha segélyben részesülnének. Mert hiszen a törvény szerint igényjogosultak részére kontemplált segély is őszintén szólva, nem több a semminél, mert: ha nem tévedünk, a törvény aszerint rendelkezik, hogy segélyre csak azon kölcsönjegyző igényjogosult, aki annak idején legalább is 10,000 aranykorona összegű hadikölcsönt jegyzett, — azonban az ily jegyzők is úgy, ha jövedelmük nem haladja meg az évi 1200 pengőt, amikor is három éven át 200—200 pengőnél nem magasabb összegű segélyben részesednek.

Már pedig jól lehet, azok, akik a háború alatt ily jelentős áldozatra képesek voltak, abban az időben, legalább is a vagyonos emberek voltak; — ma, — ha ugyan ezen jegyzőknek nem havi 160, hanem 200 pengő is a jövedelmük, egyáltalán nem sorozhatók azok közé, akik anyagiakban jól szituáltaknak mondhatók, különösen akkor, ha családosaik is.

A törvény rendelkezéseinél érdekelt hadikölcsönjegyzők joggal állapítják meg, hogy a jövedelemhatár havi 100 pengőben képtelenül alacsony, amely a mai nehéz megélhetési viszonyok között alig jelent valamelyes anyagi előnyt, ám ugyanakkor, amikor a jövedelemhatár alacsony, a 10.000 aranykoronás jegyzési határ mindenesetre magas. — Az évi 200—200 pengős segély oly csekély, hogy annak folyósításával rajtuk segítve alig-alig leend.

Szerintünk, aki 100-tól 9000

aranykoronáig jegyzet hadikölcsönt csekélyke vagyonából, vagy pedig megtakarított pénzecskéjét helyezte a haza oltárára ép oly sokat, sok esetben talán többet áldozott, mint az, aki 10.000 aranykoronát avagy ennél is többet jegyzett. Nem lehet tehát ridegen azt mondani, hogy azok, akik 10.000 aranykoronánál kevesebb hadikölcsönt jegyeztek nem részesedhetnek segélyben.

A mi véleményünk az volna a fentiek alapján, hogy kár volt az államnak ily értelemben a hadikölcsönügyet megbolygatni, mert eljárásával egyrészt fél munkát végzett, másrészt pedig eljárása a hadikölcsönjegyzők között általában csak elégedetlenséget, elkeseredést szült. Helyénvalóbb lett volna a fenti intézkedés helyett arról gondoskodnia, hogy addig is, amíg hadikölcsöntartozásait végleg rendezni tudja, legalább az azok után járó, rég esedékes kamatokat, miként azt teszi kényszerkölcsöntartozásainál kifizetné hitelezőinek is, s a jövőben rendszeresen fizetné.

Ezen intézkedése bizonyára nagyobb rokonszenvvel találkozott volna a hadikölcsönjegyzők táborában, mint egy „nesze semmi fogd meg jól“-féle rendelkezés, amely csak általános elégedetlenséget, elkeseredést szül és neki mégis többbe kerül.

Ti.

A „Magyar Hét“.

Az ország kereskedelmi és iparkamarái a kereskedelemügyi miniszter úr megbízásából és fenhatósága alatt november 3-tól 11-ig a gyár- ipar, kézműipar, kereskedelem és mezőgazdaság érdekképviseletai bevonásával *Magyar Hetet* rendeznek.

Az akció közvetlen célja a magyar ipari és mezőgazdasági termelés fokozottabb pártolása. Egyrészt bemutatni a közönségnek mindazon árukat, amelyeket a magyar ipar állít elő s meggyőzni a lakosságot arról, hogy a magyar áru ár

és minőség tekintetében versenyképes a külföldivel szemben.

A Budapesti Kereskedelmi és Iparkamarától testületünkhöz is megérkezett a felhívás az akcióban való részvételre s hogy a kamarai tagokkal a „*Helyi Szervező Bizottság*“-ot alakítsuk meg. A kereskedelmi és iparkamara tagjai ugyanis egyidejűleg hasonló megkeresést kaptak.

A helyi szervező bizottság még a héten meg fog alakulni. De mi már előre is arra kérjük városunk iparosait és kereskedőit, hogy ezeken a napokon csak magyar árut helyezzenek el kirakataikban s üzleteikben a rendező bizottság plakátjait feltűnő helyen függesszék ki.

Fontos tudnivalók az iparosság részére.

Az utóbbi időben nagyon sok esetben megtörténik hogy iparostársaink nem tartják meg a megállapított hivatalos órabeosztásokat, ami az irodai teendők elintézését nagyon hátráltatja. Sokan tájékoztatlanok a tekintetben is, hogy tanoncszerződéshez, szabadításhoz, panasztételhez milyen okmányok szükségesek.

Éppen ezért az alantiakban tájékoztatás és mihez tartás végett közöljük az ipartestület tagjait érdeklő fontos tudnivalókat.

Az Ipartestület hivatalának ideje és ügyrendi beosztása a következő:

- I. Hivatalos óra 8-tól 1-ig van.
- II. Tanoncszerződés és szabadítás: *szerdán és szombaton*.
- III. Panaszjegyzőkönyvek felvétele és tárgyalása: *hétfőn és csütörtökön*.
- IV. Munkakönyvek be és kijelentése mindennap a hivatalos idő alatt történik.

Tanoncszerződéshez kell: Iskolai bizonyítvány (legkevesebb négy elemi osztály sikeres elvégzéséről.) Hatósági orvosi bizonyítvány. Születési bizonyítvány vagy családi könyvecske.

A szerződés megkötését és aláírását csak az atya eszközölheti, ha él.

Szabadításhoz kell: A tanonc

tanidejének megszűnése előtt 8 napon belül a szerződését behozza a hivatalba, itt megkapja a tanoncvizsgáztatási lapot. Ennek a mester által való aláírása után a tanonciskola kiadja a bizonyítványát. Mindkét igazolvány alapján a tanoncvizsgáztató-bizottság elnöke kintüzi a vizsgáztatás idejét. A vizsgaletétele után szerdán vagy szombaton felhozza a tanonc az okmányokat, születési idejének igazolását szolgáló okirattal, valamint a szabadítási díjat, s a hivatal kiállítja részére a Segéd-levelet és Munkakönyvet.

Panaszok: ha a tanonc miatt van a panasz, a szerződés felhozandó. A munkaadó saját érdekében a tanonc jogtalan eltávozását vagy megszökését az Iparostanonciskolánál, valamint a Testnevelési bizottságnál (Városháza II. em. 4. ajtó) azonnal jelentse be.

Ha az alkalmazottnak betegségyézőbe való ki és bejelentése a hivatal által eszközöltetik, úgy a munkaadó saját érdekében a tanonc jogtalan eltávozását vagy megszökését az Iparostanonciskolánál, valamint a Testnevelési bizottságnál (Városháza II. em. 4. ajtó) azonnal jelentse be.

Ha az iparos városunkból eltávozik, iparát szüntettetni akarja, vagy arról végleg lemondani szándékozik, iparjogának szüntettetése vagy megszűnése céljából nyolc napon belül az Elsőfokú Iparhatóságnál kell jelentkeznie (Városháza I. em. 18. szám). Ugyanitt kell jelenteni az iparos elhalálozását, valamint az özvegynek vagy kiskorúnak azon szándékát, hogy az elhalt iparos iparát özvegyi jogon folytatni kívánják. Ugyanitt itt jelentendők az üzletvezető-változások is.

Lakás és műhely-változás saját érdekében azonnal bejelentendő az Ipartestület hivatalában.

Laptulajdonos: **A Kecskeméti Ipartestület.**
Felelős kiadó: **Szabó Sándor** ipartest. elnök.

Iparostársaink!

Becsüljétek meg sócsöve-
teket és fegyvereteket a
„Kisiparos“-t!!!

Felhívás Ipartestületünk tagjaihoz.

„Kisiparos“ lapunk legutóbbi számában szerény előfizetési felhívást tettünk közzé az Ipartestületünk kötelekébe nem tartozó előfizetőink részére.

Mai számunkban Ipartestületünk tagjaihoz intézzük kérő szónkat. — Lapunk előállítása nem lekicsinylendő kiadás — és munkatöbbletet jelent Ipartestületünknek, de a tagdíjak felemeléséről nincs szó. Csupán azt a csekély áldozatot kérjük, hogy az *amúgy is kötelező* tagsági díjat fizesse be pontosan mindenki szívesen abban a tudatban, hogy így erőssé teszi az iparosság várát: az Ipartestületet s harcképessé annak fegyverét: a „Kisiparos“-t.

Egy ilyen hetilap előfizetési ára magában véve is sokkal több, mint az a tagsági díj, amelyet sokan nemtörődomségből, vagy egyéb okokból nem fizetnek meg.

Kérjük iparostársainkat, hogy a tagsági díjak pontos befizetésével erősítsenek bennünket, mert ezáltal saját ügyüket védik, támogatják és viszik előre.

Rendezzünk az iparossegédek számára országos munkaversenyeket.

A „Kisiparos“ szeptember 1-i számában *Sághy József* bognármester „Tanonc- és segédmunkakiállítás“ cím alatt cikket írt s abban munkaversenyek rendezésének eszméjét vetette fel.

A gondolat számos lapotársunknál visszhangra talált s az érdekes ötletéről meg is emlékeznek, sőt a cikk gondolatmenetét továbbfűzik. A „*Kézműiparosok Lapja*“ legutóbbi számában a következő cikket közli erről a kérdésről:

„A Kecskeméten megjelenő „Kisiparos“ című lapban *Sághy József* bognármester abból az alkalomból, hogy a kecskeméti segéd- és tanonc-munka kiállításra aránylag nem nagy számmal jelentkeztek iparossegédek, — e részvétlenség okait kutatva és ezen segitendő, azt az ötletet vetette fel, hogy a sportversenyek mintájára ipari versenyek rendeztessenek olyképpen, hogy minden ipari munkás ki-ki a saját szakmájából versenyezze a vele szakmabeli munkástársaival, hogy ki tud

leghamarabb egy bizonyos tárgyat elkészíteni. Ezáltal az ipar is fejlődne — úgymond a cikk — és a munkásokba is beleoltanánk az ipar szeretetét. „Ezzel elérhetnők, hogy nevelhetnénk olyan munkásokat, mint amilyenek a háború előtt voltak, például a faiparban az asztalosoknál, hogy 1 munkanap alatt négy darab fenyőfa széket készített egy munkás, a kocsiparban pedig 24 óra alatt négy kocsikereket és egy munkanap alatt két kocsiodalt.“

Az eszme kétségtelenül megérdemli a vele való foglalkozást és kivihetőnek is látszik különösen akkor, ha ennek megvalósítására az állam jelentékenyebb áldozatkészséggel vállalkoznék, mert csak ez esetben volna meg ennek a kívánatos sikere.

Elgondolni is milyen nagyszerű volna a hatás, ha az egyes mesterségekben helyi, kerületi és országos versenyeken állítanának fel a versenyző iparossegédek munkateljesítményi rekordokat időben s a munka kivitelében egyaránt és milyen közzgazdasági előnyt jelentene az érdekelteknek a versenyre való előkészülete: a tréning, amelyet ki-ki azért vállalna, hogy mint győztes, továbbképzés céljából tanulmányútra mehetné, állami üzemben munkavezetői állást nyerhetne, vagy megkaphatná az illető szakmában az ipar önálló üzésében való műhelyeszközöket és azt a szerény forgótőkét, mely az iparüzéshez szükséges.

Ilyen ösztönző, nagyobb díjak kitűzése volna csak eredménythozó és azért kellene az eszme megvalósításához az állam áldozatkészége, mert a díjkitűzéseken kívül a versenyek előkészítése és szervezése is jelentékeny költségviselést igényelne.

Az iparossegédek versenyénél is több eredménnyel járna jó munkások kiképzésének előmozdítása szempontjából az, ha a felszabadulás előtt lévő iparostanoncok között is rendeztetnék helyi, kerületi és országos munkaverseny, amely a kiváló eredményt előmozdító mesterek kitüntetésével és pénzbeli jutalmazásával is járna. Amint lapunkban nemrég közöltük, már 25—30 évvel ezelőtt is terve volt az állami iparfejlesztési akciónak, hogy a tanoncnevelésben kiváló sikereket felmutató mesterek jutalmaztasanak.

Érdemes volna az ügyet ankét-szerű tárgyalás anyagává tenni, vagy pályázatot hirdetni egy olyan terv kidolgozására, mely az ügy minden részleteivel számolva, terjesztene elő helyes és kivihető megoldási módokat, mert amikor a mai iparostanoncok és segédek tudását gondozzuk, a jövő önálló iparosnemzedék boldogulását is előmozdítjuk.“

KÖRZETI HJREK.

— **A legközelebbi körzeti gyűlés,** amint az Ujkécskén elhatározottat, Izsákon lesz. Az Izsáki Ipartestület arra kérte körzeti elnökségünket, hogy szept. hó 30-ára hívja össze a körzeti gyűlést. Ipartestületünk elnöksége már ezt megelőzőleg érintkezésbe lépett Papp Józseffel, hogy a gyűlés időpontját együttesen megállapítsák. Így tehát magunk részéről mindent el fogunk követni, hogy izsáki iparostársaink kívánságát teljesíthessük, annál is inkább, mert közben a Kiskunmajsai Ipartestület is azt a kívánságát terjesztette elő, hogy lehetőleg még e hónapban szeretnék ők is a körzeti gyűlést megtartani, — Kiskunmajsai iparostársainknak megnyugtatóul azt üzenjük, hogy az izsáki gyűlés után biztosan hozzájuk fogunk ellátogatni. Ha székházuk nem is olyan nagy, az nem baj: sok jó ember elfér kis helyen. Mi azonban reméljük, hogy lesznek még szép verőfényes őszi napok a szüret után is s így nem lesz akadály székházuk kisebb befogadó képessége.

HJREK.

— **Szabó Lajos iparegyesületi elnök** súlyos, ágyban fekvő beteg s így le kellett mondania arról, hogy vasárnap az emléktáblák felavatásánál ünnepi beszédet mondjon s arra dr. Váry István iparegyesületi ügyész urat kérte fel. Szabó Lajos azonban lélekben együtt fog ünnepelni iparosságunkkal s lapunk útján üdvözlí az ünneplő közönséget s meleg szeretettel köszönti a még életben levő váltóaláírókat. — Szabó Lajos iparostársunknak üdvözlétét mi is viszonzzuk s mielőbbi gyógyulást kívánunk neki.

— **Ujabb adományozások a tanonc- és segédmunkakiállítás céljaira.** Örömmel közöljük, hogy kiállításunk céljaira nap-nap után folynak be az adományok. Újabban a Kecskeméti Bútoriparosok Árúértékesítő R. T. 25 pengőt, Tormássy István ny. rendőrfőtanácsos, iparhatósági biztos, Téby Lajos, Huszár Ferenc, Vincze Mihály, Sággy József bognár-mester (egy bognár-, vagy a faiparban kiváló tanonc részére) 10—10 pengőt, Szabó Mihály (bádogos-mester), Matók Béla, Báthori István, Kiss Kálmán, özv. Kemény Izidorné 5—5 pengőt, Raskó Ferenc és Deák Ferenc 4—4 pengőt voltak szívesek adományozni, amelyért ezúton is köszönetet mond a kiállítás rendezőbizottsága.

— **A kereskedelemügyi miniszter a sütőipari törvény módosításáról.** Hermann Miksa ker. min. nyári szabadságáról visszaérkezve az iparosság küldöttsége előtt a *Kézműves Kamaráról és az ipartestületi reformról*, majd pedig az 1923: XV. t.-cikk, a *sütőipari törvény* módosításáról a következőket mondotta: „Rövidesen benyújtható lesz a sütőipari munkának szabályozásáról szóló 1923: XV. t.-c. módosítása. Itt is a tapasztalat azt mutatja, hogy az eredeti törvényen bizonyos változtatásokat kell keresztülvinni, amelyek végeredményben a munkaidő jobb kihasználását célozzák. Ez egészen rövid törvényjavaslat lesz, de remélem, hozzá fog járulni ahhoz, hogy a vizsásgokat megszüntesse, amelyek most a sütőipar gyakorlásában kétségtelenül fennállanak.“

— **A szabómesterek országos kongresszusa.** Vasárnap volt a Szabómesterek Országos Szövetségének országos kongresszusa Budapesten, a régi képviselőházban. A kongresszuson nagy számmal jelentek meg a vidéki szabóiparosság kiküldöttei is. A napirend során Krausz József alelnök a kontárok tevékenységének megszüntetése céljából az ipartörvény revízióját sürgette. Bikich Lóránt dr. a kisipari hitelakció eddigi eredményeit ismertette és kifejtette, hogy további 10—12 millió pengővel megoldható volna a kisipari hitel problémája. Vitéz Aladár az állami és községi szabóüzemek és javítóműhelyek megszüntetését követelte. Beszédében arra is rámutatott, hogy *magának*

a *képviselőháznak* is van szabóműhelye. Erre a kijelentésre természetesen óriási botrány tört ki, amelynek lecsillapulta után Vitéz Aladár azzal fejezte be beszédét, hogy mindez csak azért történhet meg, mert az iparosság szervezetlen s olyan képviselőket küldenek a parlamentbe, akik nem törődnek az iparosság ügyeivel. Kerékyártó György miniszteri tanácsos megnyugtató szavai után Lajta Rezső, Vágó Jenő és Moór Jenő tartottak előadást a szakmát érdeklő kérdésekről.

* **Üzemének tartozik azzal,** hogy ingóságait az Iparosok Országos Biztosító Kötelekénél, — mely az Első Magyar Általános Biztosító Társasággal, a legnagyobb hazai intézettel van szerződéses viszonyban — biztosítja. 47/1

— **A hódmezővásárhelyi cipészkongresszus** Kisasszony napján zajlott le a Hódmezővásárhelyi Ipartestület nagytermében. Az őszi nagygyűlésen megjelent Kun Béla országgyűlési képviselő, a város

tanácsa s az ország minden részéből a szakmai kiküldöttek. A megjelenteket *Kakó Imre* elnök üdvözölte, majd *Kun Béla* tárta fel hosszabb beszédében a lábbeli készítő iparosság sérelmeit. Rámutatott a bőrkartell túlkapásaira s a bőrgyárak és nagykereskedők lehetetlen politikájára. Megígérte, hogy illetékes helyen szóvá teszi a sérelmeket. Az Országos Lábbelikészítők Szövetségének titkára, *Ádám György*, a Székesfővárosi Cipészipartestület üdvözlétének tolmácsolása után az összetartás és összefogás fontosságára hivatkozva fel a megjelentek figyelmét. — Napirenden szerepeltek: a bőripar szakmai helyzete, forgalmi adó sérelmek, a forgalmi adó eltörlése, a kontárkérdés törvényes rendezése, a tanonctartás és vásárok szabályozása, irányárak megállapítása, a szak-sajtó és a szakoktatás kérdései. A nagygyűlés egyhangú határozattal kimondta, hogy felirattal fordul a pénzügyi kormányhoz, hogy a forgalmi adót azonnali hatállyal szüntesse be.

**MEGELÉGEDETLEN
LÁTJA EL MUNKÁJÁT**

**Önérzetes mesterember
a saját intézményét
támogatja!**

**Iparosok Országos
Biztosító köteleke
az iparosoké!**

**HA ÉLETÉT, CSALÁDJÁT, VAGYONÁT AZ
IPAROSOK ORSZÁGOS BIZTOSÍTÓ KÖTELEKE
SZERZŐDÉSES VISZONYBAN AZ
ELSŐ MAGYAR ÁLTALÁNOS
BIZTOSÍTÓ TÁRSASÁGGAL
BIZTOSITJA**

Budapest, IV. Apponyi-tér 5.
Félemelet. Telefon: Automata 815-41. 47

Üzletáthelyezés!

Értesítem a mélyen tisztelt vevőimet, hogy az
Édesatyám által 48 évvel ezelőtt alapított

órá- és látszerszaküzletemet

f. hó 12-én a Nagytakarékpénztár palotájába helyeztem át. Midőn az igen tisztelt vásárló közönségemnek az eddigi megbecsült támogatását megköszönöm, kérem, hogy bizalmukkal továbbra is megtisztelni méltóztassanak.

FEHÉRVÁRI ANTAL órá- és látszerésmester.

Első Kecskeméti Cementárú és Műkőgyár
ROSENBAUM A. CÉG
 Tüzelő és Építkezési Anyagok Telepe
 valódi
Eternit pala
 elárúsítója.
 Telefon: 16 és 32. 63

Matók Béla
 cipész 74
 Kecskemét, IV., Hajdú-u. 2.

Készít mérték után
férfi, női és gyermekcipőket
 elsőredű anyagból, divatos kivitelben
 Saját készítésű munkák állandóan raktáron.

A Kisiparost minden iparos olvassa: hirdetései eredményesek. Hirdesse cikkeit a Kisiparosban.

Üvegezést és képkeretezést
 legolcsóbban vállal 35
Körösi Imre, Városháza mögött.

Órák, ékszerek, jeggyűrűk
 legolcsóbb beszerzése
GOLDMANN
 órásnál 72

Gáspár András-utca 15.
 (Régi Vásári-u. városiház)

Iparosok és alkalmazot-
 tak részére részlet-
 fizetési kedvezmény.

Javitásokat felelősséggel készítenek.

Szőnyegek, függönyök, sezlonterítők,
 linoleumok legolcsóbban, legnagyobb választékban
Ségner Lipót kárpitosnál, Nagykörösi-utca 15. szám.

Üvegezési munkát és képkeretezést
 szakszerűen és pontosan végez
Gróf Béla üvegesmester
Tablaüvegraktár! V. ker., Csongrádi-utca 4. sz.

Kiárúsítás.

Üzletem 42 éves önállóságom után (55 és fél év a cipésziparban) folyó év szept. 1-én bezűnttettem.

ÜZLETEM

bezűntetése folytán mindennemű cipész-
 ipari felszerelési tárgyak és kellékek, varró-
 gépek (Vehler Wilson és Frichter Ross-
 mann könyök), kisebb-nagyobb kézigépek,
 cipő- és csizmasámfákat, új és kevésbé
 használt férfi, női és gyermekkaptafákat
 igen olcsón eladom. Szabász asztalok,
 deszkák, kések, prések, kisebb-nagyobb
 bőr- és kaptafaállványok: 2 1/2 mtr magas,
 120 cm. széles 15, 18, polcal. Cipődisz
 selymek, géptűző selymek és cérnák, varró-
 fonalak különböző színekben, faszegek
 zsákszámra vagy különként. Kirakati üveg-
 állványok, parafatalpak stb. kellékek
 együttesen vagy darabonként olcsón
 eladók. Tisztelettel

SZABÓ LAJOS cipész-mester

Kecskemét, Nagykörösi-utca 14.
 Az udvarban. 70 (saját ház).

Női hajvágás! Ondolálás!

Legszébb formában!
 Legolcsóbb árban!

Rimóczy János úri és női fodrásznál:
 IV. kerület Nagykörösi-utca 4. 58

GYÜMÖLCSHÁMOZÓ

(cifrázó) és rozsdamentes kések, borotva-
 és gilettekészletek, hajnyírógépek s'finom
 solingeni zsebkések garancia mellett

Bodócs műköszőrűsnél,
 Gáspár András-utca 6. 4
 Minden köszörsülés és javítás jótállás mellett készül.

SZITÁT, ROSTÁT,

ágyasodronybetétet, drótkerítést
 és minden e szakmába vágó drót-
 munkát legjutányosabban készít:

Majer József

szitás- és rostás-mester, Collner-tér
 10. szám. Kistemplom mellett. 17.

! KISIPAROSBAN !
! HIRDESSEN !

Épület- és bútortvasalás,
 úgyszintén az összes vasárú legolcsóbban

Fülöp Béla

vaskereskedésében,
 Kecskemét, III., Gáspár András-utca 5.
 Telefonszám: 11. 46

Szőrme

raktáram ajánlom a nagyérdemű közönségnek és mélyen
 tisztelt vevőimnek raktáron tartok mindenfajta **szőrme**
bőröket, bundákat, boálokat, sapkákat. Továbbá
 készítetek rendelésre mindenfajta szakbavágó munkát, alakítást
 és javítást olcsó árban. Szíves pártfogát kér kiváló tisztelettel

Ginder Lőrinc szűcs-mester Kecskemét, Arany J.-u. 1.

FIGYELEM!

Legszébben fest és tisztít bármely kényes férfi és női ruhát, egyenruhát, gyermek-
 ruhát egészben és elfejtve. — Minden festést legnagyobb szaktudással eszközölk.
 Gyászruhák, valamint vidéki megrendelések és postamunkák soron kívül készülnek.

Szabó Imre selyem-, kelmefestő és vegytisztító ipartelepe
 Kecskemét, V., Klapka-utca 5. Cifra palota mellett (Saját ház) 30